

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro zahraniční věci

2012/2033(INI)

6. 7. 2012

STANOVISKO

Výboru pro zahraniční věci

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

k údajnému převozu a nezákonnému zadržování vězňů ze strany CIA
v evropských zemích: v návaznosti na zprávu výboru Evropského parlamentu
TDIP
(2012/2033(INI))

Navrhovatelka: Sarah Ludford (*)

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie je založena na respektování zásad demokracie, právního státu, lidských práv a základních svobod, úctě k lidské důstojnosti a dodržování mezinárodního práva, a to nejen ve svých vnitřních, ale i vnějších politikách; vzhledem k tomu, že závazek EU v oblasti lidských práv, posílený vstupem Listiny základních práv EU v platnost a procesem přistoupení k Evropské úmluvě o lidských právech, se musí odrazit ve všech oblastech politiky s cílem zajistit, aby byla činnost EU v oblasti lidských práv efektivní a důvěryhodná;
- B. vzhledem k tomu, že mezi nástroje určující společnou zahraniční a bezpečnostní politiku EU (SZBP) patří Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt OSN o občanských a politických právech (ICCPR) a jeho dva opční protokoly, Úmluva OSN proti mučení (CAT) a její opční protokol, Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Listina základních práv Evropské unie a Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, které společně nejen že nařizují úplný zákaz mučení, ale představují také konstruktivní závazek prošetřovat obvinění z mučení a zajistit nápravu a odškodnění; vzhledem k tomu, že obecné zásady EU týkající se mučení poskytují rámec pro snahy EU „zabránit mučení a vymýtit špatné zacházení kdekoli na celém světě“;
- C. vzhledem k tomu, že tajné zadržování, které je jednou z forem násilného zmizení, se může při rozsáhlém nebo systematickém využívání rovnat zločinu proti lidskosti; vzhledem k tomu, že stavy nouze a boj proti terorismu vytvářejí prostředí umožňující tajné zadržování;
- D. vzhledem k tomu, že s cílem zajistit prosazování mezinárodního práva a dodržování lidských práv obsahují veškeré dohody o přidružení, obchodní dohody a dohody o spolupráci doložky o lidských právech, a vzhledem k tomu, že EU vede politický dialog se třetími zeměmi na základě obecných zásad dodržování lidských práv, jež zahrnují boj proti trestu smrti a mučení; vzhledem k tomu, že v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) podporuje EU organizace občanské společnosti, které bojují proti mučení a napomáhají k rehabilitaci jeho obětí;
- E. vzhledem k tomu, že společná studie OSN o globálních postupech v otázce tajného zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu (A/HRC/13/42), kterou připravil zvláštní zpravodaj pro podporu a ochranu lidských práv a základních svobod v rámci boje proti terorismu, zvláštní zpravodaj pro otázky mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, pracovní skupina pro svévolné zadržování a pracovní skupina pro násilná a nedobrovolná zmizení, podrobně popisuje, jak CIA v rámci svého programu vyživala různá místa na území členských států EU k tajnému zadržování osob, a vzhledem k tomu, že následně byly členskými státy zaslány dopisy se žádostí o dodatečné informace, jak je uvedeno ve sděleních o zvláštních postupech, včetně sdělení ze dne 23. února 2012 (A/HRC/19/44);

- F. vzhledem k tomu, že se vztahy mezi EU a USA zakládají na silném partnerství a spolupráci v mnoha oblastech a na společně sdílených hodnotách demokracie, právního státu a základních práv; vzhledem k tomu, že EU a Spojené státy po teroristických útocích z 11. září 2001 sice posílily své závazky v boji proti terorismu, a to zejména ve společném prohlášení o boji proti terorismu ze dne 3. června 2010, ale je nutné deklarované závazky dodržovat v praxi a překonat neshody v politice EU a USA v boji proti terorismu;
- G. vzhledem k tomu, že orgány USA v prosinci 2011 schválily v zákoně o zmocnění k národní obraně (NDAA) ustanovení o časově neomezeném zadržování osob podezřelých z účasti na teroristických akcích na území USA, čímž ohrožují právo na řádný a spravedlivý proces; vzhledem k tomu, že proti rozsahu působnosti NDAA byly vzneseny právní námitky;
- H. vzhledem k tomu, že prezident Obama podepsal dne 22. ledna 2009 tři dekrety, které zakazují mučení během výslechů, ustavují meziagenturní pracovní skupinu, která má systematicky přezkoumat politiky a postupy zadržování a provést revizi všech jednotlivých případů, a nařizují uzavření věznice Guantánamo;
- I. vzhledem k tomu, že věznice Guantánamo zatím kvůli silnému tlaku ze strany amerického Kongresu zrušena nebyla; vzhledem k tomu, že za účelem jejího rychlejšího uzavření vyzvaly Spojené státy členské státy EU k přijetí vězňů z Guantánama; vzhledem k tomu, že vysoká komisařka OSN pro lidská práva vyjádřila hluboké zklamání nad tím, že se věznici Guantánamo nepodařilo uzavřít a že se systém svévolného zadržování zakořenil;
- J. vzhledem k tomu, že osoby zadržované v Guantánamu jsou stavěny před vojenský soud, zejména poté, co prezident USA dne 7. března 2011 podepsal dekret, kterým bylo zrušeno dvouleté zmrazení nových řízení před vojenskými soudy, a dne 7. ledna 2012 byl přijat zákon zakazující převozy osob zadržovaných v Guantánamu před soud do USA;
- K. vzhledem k tomu, že Parlament opakovaně vyzývá k tomu, aby v rámci boje proti terorismu byla plně respektována lidská důstojnost, lidská práva a základní svobody, a to i při mezinárodní spolupráci na tomto poli, na základě Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, Listiny základních práv EU, vnitrostátních ústav a zákonů týkajících se základních práv, a nedávno tuto výzvu zopakoval ve své zprávě o politice EU v oblasti boje proti terorismu, ve které rovněž uvedl, že nezbytným předpokladem pro zajištění účinnosti této politiky je dodržování lidských práv;
- L. vzhledem k tomu, že ačkoliv EU prokázala své odhodlání zabránit uzavírání tajných dohod ohledně mučení, a to prostřednictvím nařízení Rady (ES) č. 1236/2005¹, naposledy pozměněném v prosinci 2011², které zakazuje veškerý vývoz nebo dovoz zboží, jež nemá jiné praktické využití než pro účely vykonání trestu smrti, mučení nebo jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, je nutné ještě dále pracovat na zajištění jeho naprostého dodržování;
- M. vzhledem k tomu, že při povolování vydání nebo vyhoštění osoby do země, v jejímž případě existují závažné důvody k domněnce, že by jí zde mohlo hrozit mučení nebo

¹ Úř. věst. L 200, 30.7.2005, s. 1.

² Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 31.

špatné zacházení, nelze spoléhat pouze na diplomatické záruky a že tato praxe je neslučitelná s absolutním zákazem mučení v mezinárodním právu, evropském právu a právních předpisech EU, ve vnitrostátních ústavách a zákonech členských států¹;

- N. vzhledem k tomu, že Parlament opakovaně a ostře odsoudil nelegální praktiky, včetně „mimořádného vydávání osob k trestnímu stíhání“, únosů, zadržování bez soudu, zmizení, tajného věznění a mučení, a požadoval, aby domnělá účast některých členských států na těchto praktikách ve spolupráci s orgány USA, zejména se CIA, na území EU byla prošetřena;
- O. vzhledem k tomu, že k páčání protiprávních činů na území EU mohlo dojít v rámci vícestranných nebo dvoustranných dohod NATO;
1. připomíná, že strategie boje proti terorismu mohou být účinné jedině tehdy, jsou-li prováděny v plném souladu se závazky v oblasti lidských práv a především s právem na řádný proces;
 2. znovu zdůrazňuje, že odsuzuje praxi mimořádného vydávání osob, tajné věznic a mučení, které vnitrostátní i mezinárodní právní předpisy v oblasti lidských práv zakazují a které mimo jiné porušují práva na svobodu, bezpečnost, lidské zacházení, ochranu před mučením, zásadu nenavrácení, presumpci nevin, spravedlivý soud, právního zástupce a ze zákona stejnou ochranu;
 3. považuje za zásadní, aby EU odsoudila veškeré způsoby zneužívání v boji proti terorismu, včetně všech takových činů páchaných na jejím území, nejen proto, aby dostala svým hodnotám, ale aby je také věrohodným způsobem obhájila před svými zahraničními partnery;
 4. opakuje, že ve vztazích mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a třetími zeměmi je velmi důležité plně uplatňovat ujednání týkající se lidských práv, která jsou součástí smluv, a domnívá se, že je čas přezkoumat, jak evropské vlády spolupracovaly ve jménu boje proti terorismu s represivními orgány diktatur; domnívá se v této souvislosti, že nově revidovaná evropská politika sousedství musí poskytnout výraznou podporu reformě bezpečnostního sektoru, jež musí především zajistit jasné oddělení zpravodajských a donucovacích složek; vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost, Radu a Komisi, aby při plánování a provádění projektů na podporu boje proti terorismu se třetími zeměmi a ve všech typech dialogů o boji proti terorismu se třetími zeměmi rozšířily spolupráci s výborem pro zabránění mučení a dalšími příslušnými mechanismy Rady Evropy;
 5. znovu v souladu s mezinárodním právem, zejména článkem 12 Úmluvy proti mučení, zdůrazňuje svůj požadavek, aby všechny státy, jež čelí důvodnému podezření, učinily vše nezbytné k jeho objasnění, a pokud podezření z porušování práv trvá, aby důkladně vyšetřily a prozkoumaly všechna tvrzení o mimořádném vydávání osob, tajných věznicích, mučení a dalších závažných případech porušení lidských práv s cílem, aby ověřily pravdivost údajů, popřípadě aby na jejich základě stanovily odpovědnost, zajistily

¹ Článek 5 Všeobecné deklarace lidských práv, článek 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, článek 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a související judikatura, článek 4 Listiny základních práv Evropské unie.

převzetí odpovědnosti a zamezily beztrestnosti, což zahrnuje i to, aby byli před soud postaveni jednotlivci, existují-li důkazy o jejich trestní odpovědnosti; vyzývá v této souvislosti vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a členské státy EU, aby přijaly veškerá nutná opatření k zajištění řádných návazných opatření na společnou studii OSN o globálních postupech v otázce tajného zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu, především s ohledem na následný dopis, který dne 21. října 2011 odeslali zvláštní zmocněnci 59 státům s žádostí, aby jejich vlády poskytly aktuální informace o provádění doporučení obsažených v této studii;

6. vyzývá NATO a orgány USA, aby provedly vlastní vyšetřování, úzce spolupracovaly s parlamentními či soudními orgány EU a členských států vyšetřujícími případy¹ a případně rychle reagovaly na žádosti o vzájemnou právní pomoc, zveřejnily informace o programech mimořádného vydávání osob k trestnímu stíhání a jiných praktikách porušujících lidská práva a základní svobody a poskytly právním zástupcům podezřelých veškeré informace nutné k obhajobě jejich klientů; žádá o potvrzení toho, že veškeré dohody NATO, dohody mezi NATO a EU a ostatní transatlantické dohody jsou v souladu se základními právy;
7. vzdává hold iniciativám americké občanské společnosti, díky nimž byla v roce 2010 zřízena nezávislá pracovní skupina složená ze zástupců obou stran, jejímž úkolem je přezkoumat politiku vlády USA a opatření týkající se zatýkání, zadržování a trestního stíhání „podezřelých teroristů“ a jejich zadržování ve vazbě v USA během Clintonovy, Bushovy a Obamovy vlády;
8. žádá příslušné orgány, aby se v souvislosti s mezinárodní spoluprací v oblasti zpravodajských služeb neodvolávaly na státní tajemství s cílem bránit v odpovědnosti a nápravě, a trvá na tom, že utajování lze ospravedlnit jedině skutečnými zájmy národní bezpečnosti, kterými však v žádném případě nejsou dotčeny závazky ohledně neporušitelnosti základních práv, jako je naprostý zákaz mučení;
9. vyzývá EU, aby zajistila důsledné dodržování svých vlastních mezinárodních závazků a aby byly v plné míře uplatňovány její politiky a zahraničněpolitické nástroje, jako jsou obecné zásady týkající se mučení a dialogy o lidských právech, díky čemuž by získala silnější pozici k tomu, aby mohla žádat důsledné provádění doložek o lidských právech ve všech mezinárodních dohodách, které podepíše, a naléhat na své hlavní spojence, jako jsou Spojené státy, aby se řídily ustanoveními svého vnitrostátního i mezinárodního práva;
10. připomíná, že opční protokol k Úmluvě proti mučení požaduje vytvoření monitorovacích systémů pokrývajících všechny případy odnětí svobody, a trvá na tom, že dodržování ujednání tohoto mezinárodního nástroje zvyšuje úroveň ochrany; důrazně vybízí partnerské země EU, aby opční protokol ratifikovaly a vytvořily nezávislé vnitrostátní preventivní mechanismy, které budou v souladu s Pařížskými zásadami, a aby ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením;
11. vyzývá vládu Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM), aby zjistila, kdo nese odpovědnost za únos Chálida el-Masrího, k němuž došlo zřejmě z důvodu záměny

¹ Viz mimo jiné usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. června 2011 o Guantánamu: nadcházející rozhodnutí o trestu smrti (P7_TA(2011)0271).

totožnosti osob a který vedl k jeho nezákonnému zadržení a údajnému mučení, a aby zajistila, aby viníci byli pohnáni k odpovědnosti; vyjadřuje politování nad tím, že úřad prokurátora ve Skopje nepodnikl dostatečné kroky k uskutečnění trestního vyšetřování na základě stížnosti pana El-Masrího; bere na vědomí, že se případu ujal Evropský soud pro lidská práva a že první slyšení velkého senátu se uskutečnilo dne 16. května 2012; domnívá se, že údajný postup vlády FYROM v tomto případě je v rozporu se základními zásadami EU v oblasti základních práv a právního státu a Komise musí toto téma náležitě vyzdvihnout při jednání v rámci procesu přistoupení Bývalé jugoslávské republiky Makedonie k EU;

12. je velmi znepokojen postupem vojenské komise USA ve věci Abda al-Rahíma al-Našírího, který by mohl být v případě usvědčení odsouzen k trestu smrti; vyzývá orgány USA, aby nedovolily, aby byl panu al-Našírímu uložen trest smrti, a opakuje svůj dlouhodobý nesouhlas s trestem smrti ve všech případech a za všech okolností; konstatuje, že případ pana al-Našírího projednává od 6. května 2011 Evropský soud pro lidská práva; vyzývá orgány všech zemí, kde byl pan al-Našírí zadržován, aby využily všechny dostupné prostředky k zajištění toho, aby pan al-Našírí nebyl odsouzen k smrti; naléhavě vyzývá vysokou představitelku Unie, místopředsedkyni Komise, aby případ pana al-Našírího nadnesla při jednání s USA jako přednostní záležitost v souladu s uplatňováním obecných zásad EU ve věci trestu smrti;
13. znovu potvrzuje, že v rámci mezinárodního boje proti terorismu a dvoustranné i vícestranné mezinárodní spolupráce v této oblasti, a to i v rámci NATO nebo mezi zpravodajskými a bezpečnostními službami, musí být důsledně dodržována lidská práva a základní svobody a že musí existovat odpovídající demokratický a soudní dohled; vyzývá členské státy EU, Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) a Radu, aby zajistily uplatňování těchto zásad ve svých zahraničních vztazích, a trvá na tom, že by měly podrobně zhodnotit situaci svých protějšků v oblasti lidských práv ještě před tím, než s nimi uzavřou jakoukoli novou dohodu, zejména jedná-li se o spolupráci v oblasti zpravodajských služeb nebo sdílení informací, že by měly provést přezkum stávajících dohod, pokud jejich protějšky nedodržují lidská práva, a informovat Evropský parlament o výsledcích tohoto hodnocení;
14. opakuje svou výzvu Radě a členským státům, aby při vydávání nebo vyhošťování osob, které jsou pokládány za hrozbu pro národní bezpečnost, nespolečaly na nevymahatelné diplomatické záruky, pokud existuje reálné nebezpečí, že tyto osoby budou vystaveny mučení nebo špatnému zacházení nebo soudnímu řízení, při němž jsou používány důkazy získané tímto způsobem;
15. naléhavě žádá příslušné orgány, aby zajistily přísné rozlišení mezi činnostmi zpravodajských a bezpečnostních složek na jedné straně a donucovacími orgány na straně druhé, aby se zajistilo dodržení obecné zásady „nemo iudex in sua causa“ (nikdo nesmí být ve své věci soudcem);
16. zdůrazňuje, že dočasný vyšetřovací výbor EP, který podpořil usnesení EP ze dne 14. února 2007 a 19. února 2009, odhalil, že schvalovací a kontrolní postupy pro civilní letadla přelétávající jejich vzdušný prostor nebo přistávající na jejich území vykazovaly obrovské slabiny, což vedlo nejen k tomu, že je CIA zneužívala pro „mimořádná

vydávání“, ale také tyto postupy mohli snadno obejít pachatelé organizované trestné činnosti včetně teroristických sítí; připomíná rovněž pravomoc Společenství v oblasti bezpečnosti a ochrany dopravy a doporučení Parlamentu Komisi, aby regulovala a sledovala řízení evropského vzdušného prostoru, letišť a nekomerčního letectví; vyzývá proto EU a její členské státy, aby ihned důkladně přezkoumaly provádění Úmluvy o mezinárodním civilním letectví (Chicagská úmluva), pokud jde o povolování a kontroly civilních letadel přelétajících jejich vzdušný prostor nebo přistávajících na jejich území, za účelem zvýšení bezpečnosti a zajištění systematických kontrol, což vyžaduje předem provádět identifikaci cestujících a posádek, a zajištění toho, aby veškeré lety klasifikované jako „státní lety“ (které jsou z oblasti působnosti úmluvy vyňaty), dostaly přednostně řádné povolení; připomíná rovněž doporučení Parlamentu, aby členské státy účinně prosazovaly Tokijskou úmluvu o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla;

17. vyzývá Konferenci předsedů delegací, aby na základě závěrů společné studie OSN o globálních postupech v otázce tajného zadržování v souvislosti s bojem proti terorismu a následných opatření a na základě souhrnu osvědčených postupů týkajících se právních a institucionálních rámců a opatření zajišťujících dodržování lidských práv ze strany bezpečnostních služeb zapojených do boje proti terorismu, včetně jejich kontroly, který sestavila OSN, zajistila zahájení parlamentních dialogů o ochraně základních práv v rámci boje proti terorismu;
18. žádá USA, aby vzhledem ke stěžejní úloze transatlantického partnerství a vedoucímu postavení USA v této oblasti důkladně vyšetřily jakékoli zneužívání, jehož se dopustily, a zajistily za něj trestní odpovědnost, aby zajistily plné uplatňování příslušných vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů s cílem odstranit právní mezery, rozpustily vojenské soudy, vůči podezřelým z terorismu důsledně uplatňovaly trestní právo a znovu přezkoumaly svůj přístup v souvislosti se zadržováním a zásadou *habeas corpus*, a zaručily řádné procesy, ochranu před mučením a rovné zacházení s cizími státními příslušníky a občany USA;
19. vyzývá prezidenta Obamu, aby dodržel svůj slib z ledna 2009, že nechá Guantánamo zavřít, že každému zadrženému, jenž nebude obžalován, bude umožněno se co nejrychleji navrátit do své domovské země nebo přesídlit do jiné bezpečné země, a že USA proti všem osobám zadržovaným na Guantánamu, proti nimž existuje dostatek přípustných důkazů, neprodleně zahájí náležité a spravedlivé soudní řízení formou veřejných slyšení u nezávislého a nestranného tribunálu, a že budou-li tyto osoby odsouzeny, budou uvězněny na území Spojených států v souladu s platnými mezinárodními normami a zásadami; vyzývá rovněž k vyšetření porušování lidských práv ve věznicí Guantánamo a vyjasnění odpovědnosti;
20. vyzývá orgány USA, aby zrušily právo na časově neomezené zadržování bez obvinění nebo soudu, které umožňuje zákon o zmocnění k národní obraně (NDAA);
21. vyzývá všechny členské státy EU, aby podepsaly a ratifikovaly Úmluvu OSN o ochraně všech osob před násilným zmizením;
22. žádá, aby všichni zadržení, kteří nebudou obžalováni, avšak kvůli reálnému riziku mučení nebo pronásledování ve své domovské zemi nemohou být navraceni, dostali možnost

přesídlení na území Spojených států pod humanitární ochranou a bylo jim přiznáno odškodnění¹, a vyzývá členské státy EU, aby rovněž projevily ochotu tyto osoby dříve zadržované na Guantánamu přijímat;

23. vyzývá EU k zajištění toho, aby členské státy EU, partnerské a přidružené země, zejména na základě dohody z Cotonou, které souhlasily s přijetím osob dříve zadržovaných na Guantánamu, poskytly těmto osobám skutečně plnou podporu z hlediska životních podmínek a usnadnily jejich začlenění do společnosti, zajistily jim lékařskou péči včetně psychologické péče, přístup k dokladům totožnosti a cestovním dokladům a možnost uplatnění práva na sloučení rodiny a všech ostatních základních práv přiznávaných osobám se statutem politického uprchlíka.

¹ Viz bod 3 usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. února 2009 o návratu a opětovném začlenění vězňů z vazebního zařízení v zátoce Guantánamo (P6_TA(2009)0045).

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	5.7.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 60 -: 3 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Carmen Romero López, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Joachim Zeller
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Petru Constantin Luhan